

वैरकारिता (von **वैर** + **कारिन्**) f. *Streitsucht* Kām. Nitis. 13, 62.
वैरकि m. patron. von **वीरक** gaṇa तैत्त्वत्यादि zu P. 2, 4, 61.
वैरक्त adj. *streitsüchtig, zänkisch, feindselig* Spr. (II) 786. (I) 4329.
वैरक्त n. nom. abstr. von **विरक्त** CKDn. **वैरस्य** n. *das Erkalten* (gegen eine Person), *Abholdwerden* Wilson so zu lesen st. **वैरस्य** Kāṭhās. 60, 145.

वैरकर adj. *anfeindend*: **अवैरिणाम्** Bhāg. P. 6, 5, 39.
वैरङ्गिक (von 1. **विरङ्ग**) adj. = **विराग** नित्यमर्कति gaṇa केरदि zu P. 5, 1, 64. *frei von aller Leidenschaft, der Allem entsagt hat* H. 490. Hā. 2, 214. Pāṇyanāṭh. 5, 92 (nach Auparicht).

वैर m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 519, Cl. 26. — Vgl. **वैराट**.

वैरी f. N. pr. eines Frauenzimmers Burn. Intr. 162.
वैरणक adj. (चतुर्थर्थेषु) von **वीरणा** gaṇa श्रीरूपादि zu P. 4, 2, 80.
वैरणी f. *die Tochter* Virāṇa's Hāiv. 121, 142.
वैराडेय m. patron. Prayāñdh. in Verz. d. B. H. 59, 13.
वैरत m. pl. N. pr. eines Volkes: **सिन्धुकालकवैरताः** Mān. P. 88, 32.
वैरता f. = **वैर** 2) MBh. 5, 3198.
वैरत्य adj. (चतुर्थर्थेषु) von **विरत** gaṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80. fehlerhaft für **वैरस्य** Kāṭhās. 60, 145.

वैरस्य n. = **वैरता** R. 6, 66, 27.
वैरदेय n. *Feindschaft, Rache oder Strafe*: स वैरदेय इत्थमः RV. 1, 68, 4. als die Götter die Asura erschlugen **वैरदेयादोषमाणास्ते दिशो ऽमोक्त्यन्** Kāṭh. 23, 6. 28, 2. 3. 6.
वैरनिर्यातन n. *Vergeltung von Feindseligkeiten, Rache oder Sühne* AK. 2, 8, 2, 79. H. 804. — Vgl. **वैरयातन**.

वैरस्य m. N. pr. eines Fürsten: **देवी निवधानं नूपुरेण च वैरस्यम्** Kām. Nitis. 7, 53.

वैरपुरुष m. *ein feindselig gesinnter Mann, Feind* MBh. 12, 188.
वैरप्रतिक्रिया f. *Vergeltung von Feindseligkeiten, Rache* H. 804.
वैरभाव m. *Feindseligkeit* Bhāg. P. 7, 10, 34.
वैरमणा (von **विरमणा**) adj. *finalis*: व्यक्त Āpast. 1, 10, 2.
वैरयातन n. *Sühne* Āpast. 1, 24, 1. — Vgl. **वैरनिर्यातन**.
वैरस्य (von **विरस**) n. *geringe Anzahl, Geringigkeit* Rāśa-Tar. 7, 1443.
वैरवत् (von **वैर**) adj. *feindselig, in Feindschaft lebend* MBh. 13, 4522.
वैरविशुद्धि f. *Vergeltung von Feindseligkeiten, Rache* Rāśa-Tar. 4, 288.
वैरशुद्धि f. dass. AK. 2, 8, 2, 79. 3, 4, 28, 122. H. 804.

वैरस (von **विरस**) n. = **वैरस्य** *Widerwille, Ekel*: कष्टजीवितं Kāṭhās. 104, 70.

वैरस्य (wie oben) n. 1) *das Schlechtschmecken*: अन्नस्य Varāh. Bhāg. S. 46, 85. घ्रास्यं *schlechter Geschmack im Munde* Soṇ. 1, 156, 14. मुखं 192, 21. 215, 9. 288, 19. *das Widerstehen* (in ästhetischem Sinne) Kāvya. 1, 68. — 2) *das keinen-Geschmack-an-Etwas-haben, Widerwille, Ekel* Soṇ. 1, 90, 12. (धारमम्) मुराणां नन्दनोद्यानवासवैरस्यदायिमम् Kāṭhās. 28, 52.
वैरस्य स्त्रीषु चेतस्य 49, 224. **वैरस्यं** न प्रेतका गताः Rāśa-Tar. 2, 156.
वैरकृत्य (von **वीरकृत्य**) n. *Männermord* VS. 30, 13. TBh. 4, 5, 9, 5. — Vgl. **वै** und **वीरकृत्य**.

वैरागिक adj. = **वैरङ्गिक** CKDn. nach Sibson. K.

वैरागिन् adj. dass. BRAHMAIV. P., BRAHMAVĀDA 24 im CKDn.
वैराग्य (von 2. **विराग**) n. 1) *das Sichentfärben, Bleichwerden*: चकोरस्यातिवैराग्यम् Soṇ. 2, 246, 2; vgl. चकोरस्य विरस्येते नयने विषदर्शनात् Kām. Nitis. 7, 12. — 2) *Gleichgiltigkeit aus Ueberdruß, Abneigung, Widerwille* (gegen Personen und Sachen) Rāśa. 17, 55. Spr. (II) 466. Varāh. Bhāg. S. 74, 5. mit loc.: इन्द्रियार्थेषु Bhāg. 13, 3. Spr. (II) 3132. भवसे (I) 1412. Verz. d. Oxf. H. 223, b, No. 544. 231, b, 34. Pāṇāt. 132, 5. सर्वत्र ज्ञातवैराग्यः Bhāg. P. 3, 27, 27. mit abl.: विषयेभ्यः MADHUS. in Ind. St. 1, 22, 14. in comp. mit der Ergänzung Spr. (II) 1466. Verz. d. Oxf. H. 231, b, 33. ohne Ergänzung *Gleichgiltigkeit gegen die Welt, Lebensüberdruß* MAITREJ. 1, 2. Bhāg. 6, 35. MBh. 5, 1648. SIKHJAN. 45. Spr. (II) 1603. (I) 1475. 2006. 2075. 2903. MADHUS. in Ind. St. 1, 20, 5. 22, 20. PRAB. 33, 9. Kāṭhās. 28, 14. 36, 107. 64, 147. Rāśa-Tar. 2, 171. 4, 289. Bhāg. P. 1, 2, 7. 12. 9, 26 (Gegens. राग). 3, 5, 41. 45, 7, 39. 13, 35. 31, 48. 4, 23, 18. 29, 37. 6, 1, 34. **वैराग्यं** नास्य सन्नैवे भुञ्जते विषयान्प्रियां Mān. P. 37, 6. WEBER, RĀMAT. UP. 286. 323. Pāṇāt. 80, 16. 82, 13. 98, 11 (भक्तितिशिष्ये ed. Bomb.) 116, 11. 14. **वै** TATTVAS. 7. WEBER, RĀMAT. UP. 324. **सवैराग्यम्** *gleichgiltig* Pāṇāt. 66, 20. Dhātāt. 93, 6. **सर्कषवैराग्यम्** 83, 17.

वैराग्यता f. = **वैराग्य** 2) Pāṇāt. 80, 15. **मत्स्यादनं प्रति परमवैराग्यतया** ed. Bomb. I, 53, 5. 6.

वैराग्यशतक n. *hundert Sprüche, welche die Gleichgiltigkeit gegen die Welt schildern*, Titel der dritten Centurie der Sprüche Bhartṛhari's.

वैराग्य 1) adj. von 1. **विराग्य** 3) von **Virāḡ** kommend, — *stammend u. s. w.*: ब्रह्मसदनं Hāiv. 2255. 12629. ०सदनं MBh. 12, 13722. Verz. d. Oxf. H. 19, b, 7. ०पिण्डं Çāṅk. zu Bhāg. Ār. UP. S. 89. patron. des Purusha Bhāg. P. 2, 1, 35. 9, 45. 11, 3, 12. 17, 12. Hāiv. 52. Manu's oder der Manu 71. VP. 52, N. 5. Verz. d. Oxf. H. 39, a, N. 4. pl. Bez. bestimmter Manen MBh. 2, 462. Hāiv. 936. VP. 213. 321, N. 1. लोकाः UTTARAR. 31, 18 (41, 14). कृत्य VP. 213; N. des 27ten s. u. कृत्य 2) d). — 2) adj. von 1. **विराग्य** 4) zur **Virāḡ** gehörig u. s. w., *der Virāḡ analog d. h. aus Zehn bestehend, zehnstellig u. s. w.* Çar. Ba. 3, 3, 2, 17. 9, 4, 19. **वैराग्ये** वै पुरुषः Pāṇāt. Ba. 19, 4, 5. Çāṅk. Ça. 15, 1, 31. LĪṬ. 3, 12, 10. इष्टिवैराग्यतया Ācṣ. Ça. 2, 1, 34. 11, 5. 12, 6, 29. पाद RV. Pāṇāt. 16, 42. 17, 10. 12, 21. — 3) n. N. eines Sāman (eine der sechs Hauptformen) AV. 15, 2, 3. VS. 10, 13. 21, 26. Ait. Ba. 4, 28. Pāṇāt. Ba. 8, 9. 13. 12, 10, 6. 10. Kūṇḍ. UP. 2, 16, 1. 2. Kāṇḍ. UP. 1, 5. VP. 42. Mān. P. 48, 34. Ind. St. 3, 238, a. ०पृष्ठ LĪṬ. 10, 13, 10. Çāṅk. Ça. 10, 5, 1. 16, 23, 20. ०गर्भ 15, 7, 2. ०शफम् Ind. St. 3, 238, a. मक्तं ebend. इन्द्रस्य oder वसिष्ठस्य मक्तवैराग्यम् 208, a. — 4) adj. *das Sāman Vairāḡa betreffend*, — *enthaltend u. s. w.* VS. 29, 60. TS. 2, 3, 5, 2. 7, 5, 14, 1. Çāṅk. Ça. 9, 27, 1. 10, 5, 23. — 5) m. N. pr. des Vaters von Aḡita Bhāg. P. 3, 5, 9. — Dunkel ist die Bed. in der Formel AV. 2, 26, 3.

वैराग्य adj. Bez. des 19ten Kalpa Verz. d. Oxf. H. 52, a, 2.

वैराग्य (von 1. **विराग्य**) n. *ausgebreitete Herrschaft, neben सप्तस्य und स्वाराग्य* Ait. Ba. 7, 32. 8, 6. 12. LĪṬ. 3, 16, 6. Bhāg. P. 10, 83, 11.

वैराट 1) adj. zu **Vīrāṭa**, *Fürsten der Matsja, in Beziehung stehend, von ihm handelnd, ihm gehörig*: पर्वन् MBh. 1, 327. 481. ०वैरम् Ka-